

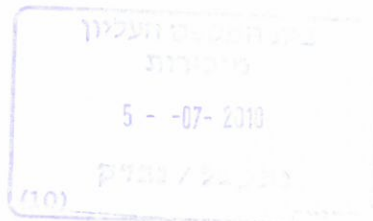
בית המשפט העליון

ענ"מ 5190/18

רגבים נ. יו"ר הועדה המקומית לת

תאריך הגשה: 05/07/18

בבית המשפט העליון בירושלים

רגבים, ע.ר. 580460319

המעוררת:

באמצעות עו"ד בועז ארזי

ת.ד. 44439, ירושלים, 9144300

טל': 02-6560303, פקס: 02-6560363

- נ ג ד -

1. יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה מעלה חרמון

המשיבים:

ע"י עוה"ד עמית בן צבי ואח'

רח' אבא הלל סילבר 12, רמתגן 52520

טל': 03-6134001; פקס': 03-6134000

2. קסאם עוואד

3. אחסון אמין ספדי

4. סאמר מוחמד ספדי (משיב פורמלי)

5. ג'מיל עאדל רבאח

הודעת ערעור

מוגש בזה ערעור על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מנהליים בנצרת (נשיא ביהמ"ש, כב' השופט אברהם אברהם) בעת"ס 4324-01-18 אשר ניתן ביום 21.5.2018.

• העתק פסק הדין מצ"ב כנספח א' להודעת הערעור.

1. עניינו של ההליך בבית משפט קמא נסב סביב בקשת המערערת כי בית המשפט יורה למשיב 1, יו"ר הוועדה לתכנון ובניה מעלה חרמון, לנקוט, בתוך זמן קצר, בכל ההליכים העומדים לרשותו לשם אכיפת דיני התכנון והבניה כלפי מספר מבנים בלתי חוקיים אשר נבנו על ידי המשיבים 2-5 בשטחה של הוועדה, סביב "ברכת רס".
2. בפסק הדין נקבע כי יש לדחות את העתירה בשל מספר נימוקים:
 - א. העתירה הופנתה באופן אישי כלפי מר עמוס רוזין, אשר כבר איננו עומד בראש הוועדה וממילא הסמכות לפעול כמבוקש בעתירה איננה בידו כי אם של הוועדה עצמה.
 - ב. העתירה לא הומצאה למשיבים 2-5, העשויים להיפגע מקבלת העתירה.
 - ג. בית המשפט קמא לא מצא מקום להתערבות בפעילות הוועדה שכן לא נמצא חוסר סבירות קיצוני בפעילותה.
 - ד. לאור אי הסכמתה של העותרת למחיקת העתירה לא נמצאה הצדקה לפטור את העותרת מהוצאות והיא חויבה בתשלום שכ"ט המשיב 1 בסך 7,500 ₪.
3. המערערת תטען כי דחיית העתירה כולה מהנימוקים דלעיל הינה שגיאה שיפוטית של ממש ומכאן ערעור זה.

רקע עובדתי ומהלך הדיון

4. החל מחודש יוני 2017 פנתה המערערת למשיב 1 בדרישה לנקיטת הליכי פיקוח ואכיפה כנגד מספר מבנים אשר נבנו, בניגוד לחוק, בארבעה מקבצים בשטחים החקלאיים הסמוכים ל"ברכת רס" שברמת הגולן, והמצויים בתחום האחריות של הוועדה המקומית לתו"ב מעלה חרמון, אשר בראשה עומד השיב 1.
5. להלן תצ"א ועליה סימון המבנים נשוא העתירה בבית המשפט קמא:

6. כפי שפורט בכתב העתירה, המערערת התקשתה לקבל תשובות מהמשיב 1 וכל שקיבלה כמענה לפניו היה מכתב יחיד בו נמסר כי הועדה פועלת וכי הבניה הבלתי חוקית, נשוא פנית העותרת – נעצרה.
7. מאחר ודרישה לפירוט הפעולות שננקטו לא נענתה, ומאחר שבדיקת המערערת העלתה כי בחלק מן המבנים **ממשיכה להתבצע בניה בלתי חוקית** – נאלצה המערערת להגיש כנגד המשיב 1 עתירה מנהלית בדרישה לביצוע פעולות אכיפה, "תוך זמן קצר".
8. יצוין כי המערערת, אשר לא הצליחה לקבל מידע מהמשיב 1, הצליחה לברר בעצמה את זהות המחזיקים במבנים ו ולצרפם כמשיבים לעתירה, עם זאת, לעותרת לא היו ידועים פרטיהם המלאים של המחזיקים ועל כן ביקשה העותרת כי יותר לה להמציא את העתירה באמצעות הנחה באתרי הבניה נשוא העתירה וכן באמצעות העברת העתירה למשיבים הנוספים – על ידי המשיב 1.
9. תשובת המשיב 1 לעתירה נמסרה לבית המשפט ולצדדים ביום חמישי 17.5.2018, 4 ימים בלבד לפני הדיון (כאשר מתוכם ימי שישי ושבת) – למרות החלטת בית המשפט קמא כי התגובה תוגש 30 יום קודם מועד הדיון. בנוסף – כתב התשובה הוגש ללא תצהיר, כנדרש בתקנות.
10. דיון בעתירה התקיים ביום 21.5.2018, ובפסק הדין, אשר ניתן באותו יום – נדחתה העתירה, מהנימוקים אשר פורטו לעיל, והעותרת חויבה, כאמור, בהוצאות המשיב 1 בסך 7,500 ₪.

הגשת העתירה כנגד מר עמוס רודין

11. בית המשפט קמא קבע כי בעצם העובדה שהעתירה הופנתה כנגד "מר עמוס רודין, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה מעלה חרמון" – די בכדי לדחות את העתירה, שכן "הסמכות לנקוט בהליכים לא נתונה לו כי אם לוועדה שבראשה הוא עומד"¹.
12. בכל הכבוד הראוי, המערערת דכאן הגישה עשרות הליכים, רובם בבית משפט נכבד זה – ומעולם לא נשמעה טענה כי ציון שמו של אדם העומד בראשה של רשות – הופך את העתירה לאישית כנגד ראש הרשות ומצדיק דחייה של העתירה בשל כך. מדובר במעשים של יום יום – וקביעה זו של בית המשפט קמא מעוררת תמיהה רבה.
13. ויודגש – המערערת לא הגישה את העתירה כנגד מר רודין באופן אישי- ושמו צויין בכתב העתירה לאור העובדה כי, נכון ליום הגשת העתירה, עמד מר רודין בראש הועדה המקומית לתו"ב מעלה חרמון. ממילא לא צוינו פרטיו האישיים של מר רודין, לא מספר זהותו ולא כתובתו – וברור כי העתירה הוגשה כנגד יו"ר הועדה.
14. גם ההפרדה המלאכותית שנעשתה על ידי בית המשפט קמא, בין ראש הרשות לבין הרשות עצמה – אין לה יד ורגל. הגשת עתירה מנהלית או הליך בבג"ץ כנגד ראש רשות – הינה מעשה שבכל יום, ולראיה יצביעו מאות הליכים המוגשים מדי שנה לבג"ץ. בחלקם הגדול של הליכים אלו מופנית העתירה כנגד ראש רשות ולא כנגד הרשות עצמה – ועתירות אלו נדונות כמעשה שבשגרה.
15. בנוסף, קביעת בית המשפט כי הסמכויות לנקוט בהליכים הינם של הועדה ולא של יו"ר הועדה – הינה טעות משפטית ברורה, ודי בעיון בסעיפים 216, 219, 221 (וסעיפים נוספים) לחוק התכנון והבניה – בכדי לראות שהסמכות נתונה דווקא בידי יו"ר הועדה.
16. יתר על כן – לא ברורה קביעת בית המשפט כי ניתן לדחות את העתירה בשל טיעון זה ולו בשל העובדה כי, גם אם היה צודק בית המשפט קמא כי העתירה לא הוגשה כנגד המשיב הנכון (קביעה שהינה טעות והמערערת חולקת עליה) – לא היה בכך בכדי להצדיק דחייה של העתירה באופן שימנע מהמערערת עתירה כנגד המשיב הנכון ואולי ניתן היה להורות על מחיקתה של העתירה והגשתה מחדש בצורה מתוקנת.
17. לאור האמור לעיל מתבקש בית המשפט שלערעור לקבוע כי לא נפל פגם בהגשת העתירה כנגד יו"ר הרשות וכי לא ניתן היה לדחות את העתירה על בסיס טיעון זה.

¹ סעיף 3 לפסק הדין בבית המשפט קמא.

המצאת העתירה למשיבים 2-5

18. בפסק הדין קבע בית המשפט קמא כי "את העתירה יש לדחות על הסף גם משום שהיא לא המצאה לידי המשיבים 2-5, אף שהם עשויים להיפגע מקבלת העתירה. גם טעם זה, כשהוא לבדו, מצדיק סילוק העתירה על הסף".
19. בכל הכבוד, העותרת סבורה כי דחייה על הסף בשל אי המצאת העתירה למשיבים, אשר צורפו לעתירה מלכתחילה – איננה מצדיקה מחיקה של העתירה, ובוודאי לא את דחייתה.
20. כאמור לעיל, למשיבה 1 צורפו המשיבים 2-5, אשר למיטב ידיעתה של המערערת – הם מחזיקי המבנים נשוא העתירה. כבר בכתב העתירה עמדה העותרת על הקושי בהמצאת העתירה לידי המשיבים 2-5, ועל כן התבקש בית המשפט לאפשר למערערת להמציא את כתב העתירה לידי המשיבים 2-5 באמצעות הנחה במבנים נשוא העתירה ובאמצעות העברת העתירה למשיבים על ידי המשיב 1.
21. כזכור, תקנה 6 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים קובעת כי: "המשיבים בעתירה יהיו הרשות שנגד החלטתה מכוונת העתירה, כל רשות אחרת הנוגעת בדבר, וכן כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה".
22. בקשת העותרת להמצאה, באמצעות הנחה במבנים נשוא העתירה, הסתמכה על הרציונל העומד בבסיס תקנה 6 הנ"ל אשר נועד לשרת שתי מטרות:

"תקנה 6(א) לתקנות המינהליות קובעת מי הם המשיבים בעתירה המינהלית. המשיבה העיקרית תהיה הרשות, שנגד החלטתה מכוונת העתירה. משיבים נוספים הם: כל רשות אחרת הנוגעת בדבר וכן כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה.

אין להידרש לעתירה, אלא אם כן צורך אליה כמשיב מי שעלול להיפגע מקבלתה. טעמו של הכלל כפול: האחד, שאין לפגוע בזכויותיו של אדם בלא שניתנה לו הזדמנות נאותה להציג את עניינו בבית המשפט; השני, שמי שעלול להיפגע ייטיב מכל אדם אחר להציג את עניינו".²

23. כלומר, מדובר הן במתן אפשרות נאותה למי שעשוי להיפגע מקבלת העתירה להשמיע את דברו והן מתוך צורך שיפוטי להכרעה עפ"י מלוא הנתונים הנדרשים.
24. מכאן שהמצאה באמצעות הדבקה או מסירה במבנים נשוא העתירה, כפי שהתבקש על ידי העותרת – הייתה מביאה לידיעת המחזיקים במבנים כי פתוחה בפניהם האפשרות לגשת לבית המשפט ובכך יושגו שתי המטרות האמורות לעיל – הן הידיעה על כך שזכויותיהם עשויות להיפגע והן היכולת להביא בפני בית המשפט את עניינם באופן מלא.
25. לעניין זה יצוין כי מלכתחילה נמנע המשיב מלמסור פרטים לגבי הבניה נשוא העתירה ולגבי ההליכים שננקטו בגינה, ולפחות לגבי חלק מהמשיבים 2-5, היה בכך כדי לצמצם את בעיית ההמצאה.
26. ואם לא די בכך – הרי שהמשיב 1 עצמו טען בתשובתו לעתירה כי קיים קושי אובייקטיבי באיתור מחזיקי המבנים, ובכך אף ניסה לתרץ את מחדליו (זאת למרות שעל המשיב 1 מוטלת החובה לפעול והחוק אף

² א' גורן, "בתי משפט מינהליים", תשס"ח-2008, ע' 283.

נותן בידיו כלים לפעול להסרת בניה בלתי חוקית גם ללא איתור המחזיקים). כיצד, אם כן, ניתן לצפות מהמערערת להמציא את העתירה למשיבים 2-5 ללא מתן אפשרות נאותה לחלופות המצאה, כאשר המשיב 1, הממונה על אכיפת דיני התכנון והבניה במרחב – מתקשה בכך?

27. עוד לעניין זה תפנה העותרת להחלטת כב' השופט אלרון בבג"ץ 9661/17 רגבים, נגד שר הביטחון ואח', מיום 28.5.2018, אשר בה, לאור הקושי באיתור פרטי מחזיקי מבנים (בדומה לעניין דכאן) – הורה בית המשפט לרשות (המשיבים בבג"ץ הנ"ל) למסור לעותרת את פרטי המשיבים. מהחלטה זו ניתן ללמוד שתיים: האחת כי אין בקושי של צירוף משיבים (וכל שכן בהמצאה להם) בכדי למחוק עתירה, ניתן להטיל על הרשות למסור לעותר את פרטי המשיבים.

28. המערערת תציין כי בנוסף לבקשתה להמציא את העתירה באמצעות הנחנה במבנים נשוא העתירה, ביקשה העותרת בכתב העתירה כי הרשות תבצע את ההמצאה – וזאת לאור העובדה כי בידי הרשות יש את האמצעים והחובה לאתר את פרטי העבריינים המחזיקים במבנים.

29. יתירה מכך – דחיית העתירה בשל אי ההמצאה למשיבים פוגעת באופן חמור בזכותה של המערערת לגישה לערכאות. היבט זה זכה להתייחסותו של בית המשפט בבג"ץ 702/05 בצרה נ' המועצה הארצית לתכנון ובניה, טרם פורסם [פורסם בנבו] כדלקמן:

דא עקא, שבמקרה זה, דרישה לצירופם של כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה, בשל היקף הנפגעים הפוטנציאליים, מציבה קשיים טכניים וכלכליים, ולפיכך, עמידה על צירופם של כל מי שהמשיבות ביקשו לצרף, עלולה לסכל את הגשת העתירה. לאור ההכרה בזכות הגישה לערכאות כזכות בסיסית ויסודית, בין אם היא בעלת מעמד חוקתי ובין אם לאו... אין לסכל על ידי דרישה לצירוף כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה.

30. ודוק: במקרה שם דובר על עצם צירוף המשיבים לעתירה – באופן כללי, וברור שבמקרה דנן, דחיית העתירה מבלי ליתן לעותרת את מבוקשה לעניין תחליפי ההמצאה – על אחת כמה וכמה.

31. לסיכום עניין זה: המערערת תטען כי דחיית העתירה בשל אי ההמצאה למשיבים 2-5, מבלי מתן אפשרות נאותה למערערת להמציא את העתירה למשיבים הנ"ל בדרכים אותה ביקשה – לא נעשתה כדין והינה טעות ופגעה בזכותה הבסיסית לגישה לערכאות, לכל הפחות היה על בית המשפט לאפשר למערערת לפעול כפי שהציעה ולתקן את סוגיית צירוף המשיבים לעתירה באמצעות הנחה במבנים נשוא העתירה או בהמצאה על ידי המשיב 1.

חוסר סבירות קיצוני בפעילות הועדה

32. קבע בית המשפט קמא כי "אין כל מקום להתערבותו של בית משפט לעניינים מנהליים בפעילותה של הועדה המקומית לתכנון והבניה (אילו הופנתה העתירה אליה), משלא יכולתי למצוא בפעילותה חוסר סבירות קיצוני"³.

³ סעיף 4 לפסק הדין.

33. המערערת תטען כי קביעה זו של בית המשפט מצביעה על שגיאה שיפוטית חמורה וזאת ביחס לשלושה אתרים, מתוך ארבעה האתרים הכלולים בעתירה דנן, וכפי שיפורט להלן.

משיב 2

34. כאמור בפסק הדין ובתשובת המשיב 1 לעתירה – כנגד הבניה הבלתי חוקית והמשיב 2 ננקטו הליכי מנהליים כבר בשנת 2016 וזאת תוך הוצאת צו הפסקת בניה מנהלי (ביום 1.9.2016) וצו הריסה מנהלי (ביום 9.10.2016).

35. עם זאת, מאז ועד היום – לא מומש הצו על ידי הוועדה. יצויין כי 2 מתוך חמישה מבנים פורקו על ידי המשיב 2 עצמו, אולם פירוק זה נעשה באופן "מודולרי" תוך שכל חלקי המבנה נותרו במקום ובנית המבנה מחדש הינה רק עניין של זמן.

36. לשם הבהרת טענות המערערת – להלן תמונת המבנים שנבנו על ידי המשיב 2, לרבות המבנים ה"מפורקים" לכאורה:

37. בנוסף, המשיב 1 הודיע כי כנגד המשיב 2 **טרם** ננקטו הליכים שיפוטיים, לפחות עד ליום 17.5.2018 – מועד הגשת כתב התשובה לעתירה בבית המשפט קמא.

38. עיינו הרואות – מדובר במבנה העומד על תילו מזה שנתיים ימים, לכל הפחות, ופעולות האכיפה היחידות שנעשו על ידי הוועדה – הסתכמו בהוצאת צווים, ללא מימושם, ובהצהרה על כוונה לבחון הגשת כתב אישום.

39. העותרת סבורה כי מצב עניינים זה איננו סביר – ומצדיק התערבות של בית המשפט.

המשיב 3

40. ראשית יצויין כי בפסה"ד הוחלפו בטעות זהויות המשיבים 3 ו-4. למבנה של המשיב 3 לא ניתן היתר בניה אלא למבנה של המשיב 4.

41. לגבי המשיב 3 קבע בית המשפט קמא כי הועדה נתנה "מענה מספק" וזאת "כפי שניתן לראות בסעיף 37 לכתב התשובה".
42. בסעיף 37 לתשובתו הודיע המשיב 1 כדלקמן: "הועדה נוקטת בהליכי חקירה וכי הבניין נשוא המתחם אותר על ידי הועדה ומצוי במסגרת תכנית אכיפה "פרחי אביב". יצוין כי תכנית "פרחי אביב" צורפה לכתב התשובה מטעם המשיב 1 – אולם אין בה כל פירוט של פעולות אכיפה ובוודאי שלא כנגד המבנה שנבנה בניגוד לחוק על ידי המשיב 3.
43. למעשה – נגד המשיב 3 לא בוצעו הליכי אכיפה כלל. לא הליכים מנהליים ואף לא הליכים שיפוטיים. מהשוואה לנתונים שנמסרו לגבי המשיב 5 עולה כי, ככל הנראה, אפילו תיק פיקוח לא נפתח.
44. לאור הנתון הנ"ל, ובהתייחס לכך כי פניות העותרת החלו לאחר שהמבנה כבר התחיל להיבנות – תקופה של למעלה משנה מיום הגשת העתירה, היאך ניתן לקבוע כי הועדה נותנת "מענה מספק"??
45. ברור כי מדובר במחדל שאין לקבלו. הועדה יודעת על המבנה מזה תקופה ארוכה וכל שהיא יכולה לומר הוא שהיא חוקרת!! בכל הכבוד הראוי מדובר במחדל המצדיק התערבות שיפוטית.
46. למען הסדר הטוב, להלן תמונת המבנה אשר ממנה ניתן להתרשם כי אין מדובר בעבירה של מה בכך:

המשיב 4

47. כאמור, בפסה"ד נפלה טעות סופר שכן בית המשפט החליף בין המשיב 3 למשיב 4.
48. המשיב 1 הודיע לבית המשפט קמא כי למבנה שהוקם על ידי המשיב 4 ניתן היתר.
49. במצב עניינים זה אכן העתירה כנגד המשיב 4 לא נצרכה מלכתחילה.
50. יצוין כי במהלך הדיון בעתירה הודיע ב"כ המערערת כי הוא מסכים למחיקת העתירה כנגד המשיב 3, אולם הדבר לא נכתב בפרוטוקול.

51. עם זאת יצויין כי, למרות שההיתר שניתן למבנה שנבנה על ידי המשיב 4 הינו היתר למבנה חקלאי, על פניו נראה כי השימוש במבנה אינו חקלאי כלל וכלל. לעניין זה מובאת להלן תמונת המבנה, ממנה ניתן ללמוד כי הריצוף סביב המבנה, הבינוי האסתטי, עיצוב החלונות והפתחים במבנה – כולם מצביעים על כך שההיתר שניתן ע"י המשיב 1 למבנה הינו רק למראית העין – ולמעשה נעשה שימוש חורג במבנה זה:

52. עם זאת – העתירה המקורית לא עסקה בסוגיית השימוש החורג, ועל כן הסכימה המערערת למחוק את המשיב 4, המחזיק במבנה זה מהעתירה והוא צורף לערעור זה כמשיב פורמלי בלבד.

המשיב 5

53. גם לגבי המשיב 5 קבע בית המשפט קמא כי הועדה נתנה "מענה מספק" וזאת "כפי שניתן לראות בסעיף 37 לכתב התשובה".

54. בסעיף 37 לתשובתו הודיע המשיב 1 כדלקמן: "הועדה נוקטת בהליכי חקירה וכי הבניין נשוא המתחם אותר על ידי הועדה ונמצא כמבנה שנבנה ללא היתר ותיק פיקוח נפתח בשל כך.

55. כלומר, למעשה – גם נגד המשיב 5 לא בוצעו הליכי אכיפה כלל. לא הליכים מנהליים ואף לא הליכים שיפוטיים.

56. לאור הנתון הנ"ל ובדומה למשיב 3, בהתייחס לכך כי פניות העותרת החלו לאחר שהמבנה כבר התחיל להיבנות – תקופה של למעלה משנה קודם הגשת העתירה, היאך ניתן לקבוע כי הועדה נותנת "מענה מספק"??

57. ברור כי מדובר במחדל שאין לקבלו. הועדה יודעת על המבנה מזה תקופה ארוכה וכל שהיא יכולה לומר הוא שהיא חוקרת?! בכל הכבוד הראוי, גם במקרה זה מדובר במחדל המצדיק התערבות שיפוטית.

58. למען הסדר הטוב, להלן תמונת המבנה אשר ממנה ניתן להתרשם כי אין מדובר בעבירה של מה בכך:

59. לסיכום עניין זה תטען המערערת כי שגה בית המשפט קמא וכי לגבי המבנים שסומנו בכתב העתירה 1, 2 ו-4 מתקיים מחדל המצדיק התערבות שיפוטית שכן לא ניתן לקבל מציאות בה צווים מנהליים אינם נאכפים בתקופה של כשנתיים ואף לא ננקטו הליכים שיפוטיים (ביחס למבנה מס' 1 שבחזקת המשיב 2) ולא ניתן לקבל מציאות לפיה, בתקופה כה ארוכה, לא ננקטים הליכים כלל נגד המבנים 2 ו-4 (שבחזקת המשיבים 3 ו-5).

חיוב המערערת בהוצאות

60. בית המשפט קמא חייב את המערערת בהוצאות וזאת בשל אי הסכמתה למחוק את העתירה נוכח תשובות המשיב 1.

61. לעניין זה תטען העותרת כדלקמן:

א. העתירה הוגשה מאחר והמשיב 1 לא טרח למלא את חובתו שבדין לאכיפת דיני התכנון והבניה ואף לא טרח להשיב כראוי לפנייתיה של המערערת.

ב. התניית אי החיוב בהוצאות בכך שהעותרת תמשוך את עתירתה – מצביעה על כך שבית המשפט הסכים שהעתירה הוגשה כדין – בשל אי המענה מטעם המשיב 1.

ג. העותרת סבורה כי השימוש בהטלת הוצאת ככלי לחץ למחיקת העתירה איננו ראוי – בוודאי מקום שהעתירה הוגשה כדין.

62. לאור כל האמור לעיל העותרת תטען כי חיובה בהוצאות, בנסיבות העתירה בבית המשפט קמא – איננו צודק.

63. ממילא תטען העותרת כי על בית המשפט שלערעור לקבוע כי פסק הדין שגוי ובכך ממילא יתבטל החיוב בהוצאות.

ההמצאה למשיבים בערעור דכאן

64. לאור הקושי בהמצאה למשיבים, כפי שעלה גם מההליכים בבית המשפט קמא, מתבקש בית המשפט הנכבד לאפשר למערערת להמציא את הערעור באמצעות הנחה במבנים נשוא הערעור או בכל דרך אחרת שבית המשפט ימצא לנכון, לרבות פרסום בעיתון.

65. בנוסף – מתבקש בית המשפט להורות למשיב 1 למסור למערערת את פרטי המשיבים, ככל שהם מצויים בידו, לרבות כתובות בהן ניתן למסור את כתבי בי-הדין ו/או פרטים נוספים אשר יאפשרו למערערת להמציא את כתב הערעור לידי המשיבים.

סיכום

מן האמור לעיל עולה כי שגה בית המשפט קמא בדונו את העתירה לדחייה מן הטעמים שפורטו בפסק הדין. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הערעור, לבטל את פסק דינו של בית המשפט קמא, ולהורות ליו"ר הוועדה לתכנון ובניה מעלה חרמון לנקוט, בתוך זמן קצר, בכל ההליכים העומדים לרשותו לשם אכיפת דיני התכנון והבניה כלפי מספר המבנים הבלתי חוקיים שנבנו על ידי המשיבים 3, 2 ו- 5 ובכלל זה: הוצאה ואכיפה של צווים מנהליים.

נקיטה בהליכים פליליים ולרבות הגשת כתב אישום כנגד העבריינים.

הוצאה ואכיפה של צווים שיפוטיים.

הריסת המבנים והשבת המצב לקדמותו – תוך זמן סביר מעת הוצאת צו ההריסה.

בנוסף מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בשכ"ט ובהוצאות המערערת בשתי הערכאות.

בועז ארזי, עו"ד

ב"כ המערערת

היום, כ"ב בתמוז תשע"ח, 5.7.2018

עמוד	פירוט	נספח
	פסק הדין בבית משפט קמא (עת"מ 4324-01-18)	א'

נספח א'

פסק הדין בבית משפט קמא (עת"מ 4324-01-18)

נספח א'

פסק הדין בבית משפט קמא (עת"מ 4324-01-18)

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 מאי 2018

עת"מ 18-01-4324 תנועת רגבים ע.ר. נ' עמוס רודין יו"ר הועדה לתכנון ובניה מעלה חרמון

1

כפני כב' הנשיא אברהם אברהם

העותרת רגבים
ע"י ב"כ בועז ארזי

נגד

המשיבים
1. עמוס רודין, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ובניה מעלה חרמון
ע"י ב"כ עוה"ד עמית בן צבי
2. קאסם עוזאד
3. אחסון אמין ספדי
4. סאמר מוחמד ספדי
5. ג'מיל עאדל רבאח

2

3

4

5

פסק דין

1. בעתירתה מעידה העותרת על עצמה, כי היא תנועה ציבורית, ששמה לה למטרה לבקר את פעולות הרשויות בטיפולן במדיניות קרקע וסביבה. בעתירתה היא קובלת על כך שהמשיב 1 (להלן – המשיב) אינו מקיים את תפקידו כיו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה כדבעי, בכך שאין הוא נוקט בהליכים שיש בידו לנקוט על מנת לכוף על המשיבים 2-5 להרוס מבנים שהם בנו שלא לפי היתר כחוק כמתחם ברכת רם שברמת הגולן. בעתירה היא מבקשת לכוף עליו "לנקוט בתוך זמן קצר בכל ההליכים העומדים לרשותו לשם אכיפת דיני התכנון והבניה כלפי מספר רב של מבנים בלתי חוקיים הנבנים על ידי המשיבים 2-5" וגו' (ראו נא כותרת העתירה; ההדגשה במקור).
2. בתשובתו פרש המשיב את הקשיים בפניהם עומדים מוסדות התכנון והבניה בכל הנוגע להסדרת הבניה ברמת הגולן, ובאופן מיוחד באזור המדובר (ברכת רם), ובכלל זה העובדה כי עד כה לא הוסדרו הקרקעות שם. תשובת המשיב כוללת גם פירוט של הפעולות הרבות שנעשו ונעשות בידי מוסדות התכנון ושאר הרשויות העוסקות בנושא בכל הנוגע להסדרת הבניה באזור, ובכלל זה פעולות אכיפה נגד מפרי החוק. בתוך כך נתן המשיב את דעתו לפעילותו של כל אחד מן המשיבים 2-5, כשהוא מציין כי נגד המשיב 2 מתנהלות פעולות אכיפה, ואשר למשיב 3 – ניתן לו היתר בניה. לצד טענות אלה לגופה של עתירה מבקש המשיב לסלק את העתירה על הסף, הן משום שהוא עצמו איננו משמש עוד יו"ר הועדה, והן משום שכתב העתירה לא נמסר למשיבים 2-5.
3. דין העתירה להידחות על הסף, ולמעלה מן הדרוש – גם לגופה. העתירה הופנתה נגד המשיב, אלא שהסמכות לנקוט בהליכים לא נתונה לו כי אם לוועדה שבראשה הוא עמד. הכיצד ניתן לכפות עליו כי ינקוט פעולות שאינן בסמכותו? יתרה מכך, המשיב

1 מתוך 3

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 מאי 2018

עת"מ 18-01-4324 תנועת רגבים ע.ר. נ' עמוס רוזין יו"ר הועדה לתכנון ובניה מעלה חרמון

1 איננו עומד עוד בראשה של הועדה, וגם טעם זה די בו כדי לדחות את העתירה נגדו, גם אם הסמכות
2 לנקוט בהליכים היתה בידיו שלו. מעבר לכך אומר, כי לפי טיבה של העתירה צריכה היתה העותרת
3 להפנותה לוועדה עצמה (שכאמור בידה שלה לבצע פעולות), שהרי הטרוניה לא באה כלפי יו"ר הועדה,
4 בטענות כגון ניהול לא ראוי של הועדה, אלא כלפי הועדה עצמה, שאינה נוקטת בהליכים שבסמכותה
5 לנקוט. בשולי הדברים הללו אציין, כי העתירה לא הופנתה, משום מה, כנגד הועדה עצמה, ועדה
6 שמתקיימת גם אם מתחלפים יושבי הראש שלה.

7 את העתירה יש לדחות על הסף גם משום שהיא לא הומצאה לידי המשיבים 2-5, אף שהם
8 עשויים להיפגע מקבלת העתירה. גם טעם זה, כשהוא לבדו, מצדיק סילוק העתירה על הסף.

9

10 4. לגופם של דברים, עתירתה של העותרת נוסחה בכלליות רבה, בלא להידרש לכל משיב ומשיב
11 ובנייתו באופן מפורט. הפירוט בא דווקא מצד המשיב, שפרש תמונה רחבה מאוד אודות הקשיים
12 בפניהם עומדים מוסדות התכנון, ובתוכם הועדה המקומית, וכן הפעולות הרבות שנעשות על ידי
13 רשויות המינהל הרלוונטיות, ובתוכם משרדי הממשלה, על מנת להסדיר את נושא התכנון והבניה
14 באיזור המדובר. גם בלא להידרש לבניה שנעשית על ידי ארבעת המשיבים 2-5 יכולתי לומר, נוכח
15 הדברים שנפרשו בכתב התשובה ולא נסתרו, כי אין כל מקום להתערבותו של בית משפט לעניינים
16 מינהליים בפעילותה של הועדה המקומית לתכנון והבניה (אילו הופנתה העתירה אליה), משלא יכולתי
17 למצוא בפעילותה חוסר סבירות קיצוני. ועל כל אלה, בכל הנוגע למשיבים 2-5, כתב התשובה מספק
18 פרטים ביחס לפעילות מוסדות התכנון, שיש בהם כדי להניח את הדעת. בין היתר אזכיר את שצוין
19 מעלה, קרי נגד המשיב 2 ננקטים הליכים, והמשיב 3 קיבל היתר בניה. מענה מספק ניתן גם ביחס
20 למשיבים 4-5, כפי שניתן לראות בסעיף 37 לכתב התשובה, על סעיפי המשנה שבו. אין לי כי אם
21 להפנות את הקורא לסעיף זה שבכתב התשובה.

22

23 5. בכל הנוגע להוצאות ההליך, ב"כ העותרת ביקש לשכנע, כי העתירה הוגשה מכיוון שהעותרת
24 לא קיבלה מענה לפנייתה לוועדה. טענה זו יכול הייתי לקבל כמצדיקה הפטרתה של העותרת מפסיקת
25 הוצאות. אלא שלאחר שהוגשה העתירה ניתנה תשובתו של המשיב, ועל יסודה יכולה היתה העותרת
26 למשוך את העתירה. היא לא עשתה כן. יתרה מזאת, בדיון שהתקיים היום בעתירה הוצע לעותרת
27 למשוך את עתירתה, נוכח הדברים שנפרשו בכתב התשובה, דברים המשמיטים את הקרקע מתחת
28 לטענה בדבר חוסר הסבירות בהתנהגות מוסדות התכנון (כמו גם טענותיו המוצדקות של המשיב
29 לסילוק על הסף), אלא שהיא עמדה על עתירתה חרף כל אלה.

30 בנסיבות אלה לא יכולתי לראות הצדקה להפטרותה של העותרת מפסיקת הוצאות.

31

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

21 מאי 2018

**עת"מ 4324-01-18 תנועת רגבים ע.ר. נ' עמוס רודין יו"ר הועדה לתכנון ובניה מעלה
חרמון**

1 6. סוף דבר אני דוחה את העתירה, ומחייב את העותרת לשלם למשיב 1 שכר טרחת עורכי דין
2 בסך של 7,500 ₪.

3

4

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ח, 21 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

5

אברהם אברהם, נשיא

6

7